

nic, da z njimi vplačate od časa do časa vplačane zneske udeležencev iz Vašega kraja.

Udeleženci iz Stajerske se bodo vozili via Zidanimost, Zagreb, Karlovec, ker je ta pot krajša, kakor čez Ljubljano. Ako bi se prijavilo večje število udeležencev, ki bi hoteli potovati preko Postojne in si ob tej priliki ogledati Postojnsko jamo, bomo tudi tem preskrbeli ugodnosti za prekoračenje meje in ogled jame.

Vsi udeleženci se bodo lahko udeležili treznostnega tabora!

Vse preč. gg. župnike prav uljudno prosimo v imenu dobre stvari, da bi to romanje raz elco ljudem oznanili takoj v nedeljo ter ga prav toplo priporočili. Tudi prosimo, da bi prevzeli kot naš poverjenik nabiranje udeležencev. Nam bi bilo treba sporočiti v tem slučaju samo število udeležencev ter na kateri postaji bodo vstopili.

»Sveta vojska« Vam gre leto za letom v vsakem oziru na roko. Zato trdno pričakujemo da tudi Vi sodelovanja in naklonjenosti ne boste odrekli!

Na vsakih polnih 10 izkaznic damo pa vsem, ki zbirajo prijavitelce, eno popolnoma brezplačno!

Podrobnosti so tiskane na izkaznici. Od časa do časa bomo objavljali vse potrebno tudi v časopisih. Če pa želite kake posebne informacije in niste popolnoma na jasnem, pa nam pišite; Vam bomo takoj odgovorili.

Bog živi treznost!

Prijave pošiljajte takoj na naslov:

Sveta vojska v Ljubljani, Poljanski nasig 10.

Materi.

Predpust je čas možitve in ženitve. Mislječemu človeku, ki gleda to vrvenje od strani, postane čisto nekako tesno pri srcu in ga zgrozi, ko vidi, s kako nerazumljivo lahkomiselnostjo, brez umevanja in

brez priprave napravi marsikatera deklica ta korak, ki bo odločilen za vso njeno bodočnost. Koliko razočaranj, koliko prebriskih trenutkov bi ji bilo lahko prihranjenih, če bi jo mati pravočasno pripravila na dolžnosti, ki jih bode zahteval od nje novi življenski poklic. Deklica postane mlada žena, postane mlada mati. Le malokatera si je na jasnem, koliko novih dolžnosti je spojeno s tema dvema imenom. Doslej je živela kolikor toliko sebi, sedaj se to neha. Nov stan prinese seboj nove zahteve. Ziveti mora drugim, misliti na druge, žrtvovati svoje najljubše želje, svojo prostost in udobnost drugim. In s čim večjim razumevanjem to stori, tem več zadovoljstva in sreče bode našla tudi sama. Srečno deklico, ki jo je mati tekom let na to pripravila in ji napolnila notranjost z duševnimi vrednotami, da jih bo mogla ko pride čas za to, razsipno deliti, ne da bi jih izčrpala.

Kedaj in kako pa naj mati s to pripravo začne? Priprava začne, marsikatera mati bo neumno zmajala z glavo, pri detetu v zibelki. Vsaka mati ima priliko opazovati, kako se že poskuša taka drobna stvarica uveljaviti in kako hitro si zasužnja nad materjo nadvlado, če se ji ta ne ume pravočasno postaviti v bran. Dete zajoka; pa ni lačno, ni bolno in leži v topli, suhi postelji. Mati, ki jo v takem slučaju ganejo otrokove solze, da ga teši s pestovanjem in hrano, je že izgubila igro. Neverjetno hitro si dete to zapomni in zopet in zopet uporablja sredstvo, ki se mu je tako dobro obneslo. In z vsako tako nepotrebno in neumestno zadovoljivijo otrokovih razvad se utrjujejo in večajo kali slabih lastnosti v otroku, zlasti svojeglavnosti, trme in nerednosti. Mati pa je poleg tega še radi svoje neurejene ljubezni oropana po dnevu časa, po noči pa miru in spanja. In vsa poznejša vzgoja bo vsled tega otežkočena. Mati pa, ki zna ostati v danem slučaju močna in razume napraviti svojemu srcu silo, ko vidi, da ni resničnega poudara za jok, koristi otroku in sebi. Ko otrok uvidi, da se njegov jok ne upošteva, utihne, se umiri in se oglašja le v slučaju resnične potrebe. In tako pridobi mati na času, ne troši po

nepotrebem svojih sil in ne pozna prečutih noči. Pomen pa je še mnogo večji; vzgoji je postavljen močan temelj. Seme skromnosti, nesebičnosti in rednosti je posejano in ob modri negi kali in veselo uspeva. Malokatera mati se zaveda, kaj da otroku že s tem, da ga navadi na red pri hrani. Koristi mu telesno in duševno. Koliko otrok je navzlic obili prehrani — medlih in slabokrvnih, ker jedo, kar in kadar se jim zazdi, brez ozira nato, je li hrana njihovi starosti primerna, ali je telo hrane potrebno ali ne. Jed gre v takem slučaju večkrat neprebavljena iz organizma, ali pa povzroča v telesu motenja, ki imajo za posledico oslabele prebavil. Nered vpliva pa tudi na duševno življenje. »Človek, ki se ne zna brzdati pri jedi«, pravi pedagog Förster, »si tudi ne bo znal odreči, ko stopijo pred njega prepovedani miki življenja.« Pojedave gospodinje so navadno sebične žene, ki mislijo samo nase. Na red in snago je treba navaditi otroka že v najzgodnejši mladostni dobi. In pa na pokorščino. Le tisti človek bo zmogel kedaj pravilno ukazovati, ki se je naučil brezpogojno ubogati. Nepokorščina in odgovarjanje je največkrat kriva mati vsled svoje nedoslednosti. — Otroku nekaj ukaže, kar mu je neprijetno in česar se skuša ubraniti. Zato našteva protirazloge, poskuša s solzami in prošnjami in mehka mati podleže. In vendar tu ni na mestu popustljivost, ampak odločnost! Pač pa je potrebno, da mati dobro premisli, preden izreče ukaz in se prepriča, je li to, kar zahteva od otroka, modro, pametno in izvedljivo. Če je spoznala, da je stvar dobra, mora ostati močna in zahtevati, da otrok ukaz brezpogojno izvrši. S takim ravnanjem naravnava otrokovo voljo v pravo smer in jo utrjuje. In preskrbeti otroku dobrih načel ter mu utrjevati voljo, to je pri vzgoji najnujnejše in najvažnejše. S preudarjenostjo in doslednostjo v svojem ravnanju bo dosegla pri otroku tak ugled, da mu niti na misel ne bo prišlo, da bi ugovarjal ali besedoval.

Mati mora biti tudi tista, ki ogreva svoje s solčno toploto ljubezni. Z vedrostjo in veselostjo priklepa domače tako

— Vi ste Nemeč ali Holandec — je začel stari Donato.

— Da, gospod. — Oče je bil Holandec, jaz pa sem skoraj vse življenje prebil v Argentini, tako da sem holandski jezik takorekoč popolnoma pozabil.

Donato je prodirno gledal Dübella. S Holandci ni imel dobrih izkušenj, zato za Dübella ni bil ravno navdušen. Miguel pa je zelo želel, da bi bil tujec sprejet. Dübellov krasni konj in srebrna oprava na njem sta takoj vzbudila njegovo zanimanje in je že sklenil, da mora oboje dobiti. Z igro bo to lahko.

Donatu je nekaj šepetal in posledica tega je bila, da je bil Dübello sprejet med cowboy-je.

Ko je Dübello nekoliko potem z drugimi cowboji sedel krog ognja in je slastno rezal kos pečenke, se je čutil popolnoma zadovoljnega. To življenje se mu je dopadlo.

Betka in brat sta že precej časa uživala Las Casaso gostoljubnost. Prvotni namen, da bi ostala le en teden, sta izpustila iz vida; ameriška zemlja ju je očarala.

Gregor je bil izvrstno razpoložen. Las Casas mu je dal na razpolago enega nadzornika, tako da se je lahko naučil vsega, kar je hotel vedeti o živinoreji. S spremeljalcem je vsak dan prehodil en del posestva.

Med tem pa je gospodar sam posvečal pozornost Betki in si prizadeval, da jo zabava. Priredil je »rondeo«, pogon živine od vseh strani.

Zgodaj zjutraj sta odjahala ven. Ko sta dospela na konec drevoreda, ki je vodil na velikanske pašnike, je Raoul namignil spremljevalki, da ustavi konja. V začetku sta na lahko, potem pa bolj močno slišala neki glas, ki je bil podoben daljnemu grmenju ali topovem strelu.

— Ali slišite? — je vprašal Las Casas. — To je mukanje. »Rondeo« se je začel!

Betka ga je gledala in skrivaj občudovala.

Jahala sta dalje in na neki višini ustavila. Od vseh strani so tirali živali proti eni točki. Od leve, od desne, pred njima so se gibale velikanske črede. Za njimi je dirjalo do petdeset konjenikov.

Betka je nepremično sedela na konju. Ni premaknila oči od prizora.

Casas je molčal poleg nje. Z obraza mu je sijal ponos. Ko pa se je od trenutka do trenutka ozrl na Betko, ki je bila zatopljena v gledanje, ni mogel prikriti nekega čudnega žara, ki mu je gorel v očeh. Enkrat so se oči obeh slučajno srečale in Betka je z zadovoljstvom opazila, da občuduje njeno lepoto.

»Rondeo« se je končal. Betka in Raoul sta obrnila

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedolje!
"BESEDE ŽIVLJENJA I"
 Naročite ta fantovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 ki stane 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantje

nase, da jim ni nikjer tako lepo in toplo pri srcu, kot pri materi v domači hišici. Dekle, ki je raslo v takem ozračju, bo neslo to toploto tudi seboj na novi dom. Materina vedrost, njeno izžarevanje ljubezni je pa mnogokrat kupljeno s tajnimi žrtvami in samoodpovedjo. Da ohrani dobro voljo, mora obvladati čustva in slabo razpoloženje, se mora znati premagati. In tega mora navaditi tudi hčerko. Nobe ne muhavosti in zadirčnosti napram drugim ne sme pri njej trpeti. Čim bolj je jo bo tega naučila, tem bolj je bo pripravila, tem lepše življenje bo imela hčerka.

Premalo se pri nas gleda tudi na vzgojo k hvaležnosti, kar se potem dostikrat kruto maščuje ravno nad starši. Otroka je treba navaditi, da za vsako, še tako neznanstveno stvar prosi in se za izkazano uslugo zahvali. Opozarjati ga je treba na dobrote, ki jih dobiva po svojih starših od Bogā in ga poučiti, da so dokaz velike božje ljubezni do njega. Nauči naj se ceniti prijazen pogled, dobro besedo in vsak še tako skromen znak dobrote. Navajati ga je pa tudi, da rad dela drugim veselje in je postrežljiv, četudi treba zato žrtvovati lastno udobnost.

Tako in podobno pripravljaj mati svojo hčerko, potem se ti ne bode treba bati, da so z dnevi svatbe minili za njo dnevi veselja in sreče, ampak se bodo šele pričeli in sicer v veliko plemenitejši obliki.

Poravnajte naročnino za „Slov. Gospodarja“!

Nasveti.

Pozimi nam perilo rado porumeni, ker ga ne moremo sušiti na prostem. To pa izostane, če prilijemo vodi, v kateri plavimo perilo, pest raztopljenih soli.

Laneno platno ločimo od polplatna, če držimo blago proti svetli luči in opazujemo posamezne niti. Niti lanene preje niso enakomerno debele, bombaževe pa so gladke in povsod enako močne. Če pretrgamo iz blaga izvlečeno nit, se bombaževa kodra in zavija, lanena pa ostane rav-

na in gladka. Pri pranju ostane pristno platno gladko, z bombažem pomešano se pa nagubanči.

Krofi ne bodo pili pri peki maščobe, če zamešamo v testo pri stepanju par žlic dobrega žganja.

Iz koruznega ličja moremo napraviti prav močne in poceni predpražnike. Ličje spletemo v kite. Pri spletanju polgajmo ličje tako, da pride odtrgani del, kjer je ličje najmočnejše, na zgornjo stran in je kita samo na narobni strani gladka. Ko se nam zdi dovolj dolga, jo zvijemo v pravokotno ali okroglasto obliko in jo na narobni strani s tanko špagom trdno sešijemo.

Preglej zaloge semena. Staro seme preizkusi glede kaljivosti. Položi na krožnik moker kos pivnika in potresi nanj 10—15 zrn ter jih z drugim mokrim pivnikom pokrij. Dobro je, če seme prej nekaj časa namakaš v gorke vodi. Prostor, kjer se ta poskus vrši, mora biti gorak, pivni papir med katerim se nahaja seme, vedno vlažen. Dobro seme vskali skoro istočasno; čim kasneje vskali, tem slabše je. Na ta način ugotoviš, ali se splača seme sejati in kako gosto ga bo treba sejati. Preglej tudi, koliko imaš v zalogi za prihodnje leto dobrega semena. Odberi najlepše komade korenja, zelene, petršilja, rdeče pese, kolerabe in jih zakoplji v zaboju z zemljo ter postavi na zračni in svetel prostor, da jih presadiš na vrt, ko pride za to čas. Pri sajenju pomni, da ne smeš saditi sorodnih rastlin skupaj in tudi ne na istem vrtu. N. pr. ohrovt, kolerabe in zelja. Iz takega semena bi dobili rastline, ki bi bile pol kolerabe, pol zelje ali ohrovt. Najboljše bi bilo, da si urediš pridelovanje semena tako, da prideluješ eno leto kolerabo, peso, petršilj, drugo leto pa zelje, korenje, ali da razdeliš posamezne rastline na njive: Z umnim pridelovanjem semena ohranimo marsikateri dinar pri hiši in še prodamo lahko seme, če skrbimo za prvovrstno blago.

Da bode sadje obrodilo.

Danes ga že skoro ni gospodarja, ki bi se mogel pohvaliti, da ima res lepo in zdravo

sadno drevje. Tekom zadnjih desetletij se je zanesla iz Amerike čez Nemčijo v naše kraje cela vrsta sadnih boleznih, ki jih preje nismo poznali, katere pa sedaj grozijo uničiti naše sadovnjake. Predvsem naj omenimo krvavo uš, ki jo danes pozna že skoro vsak sadjar.

Zaradi krvave uši in raka se je moralo že marsikatero jabolčno drevo posekati, ki bi lahko še desetletja rodilo obilen sad. Češplje v Sloveniji so skoro prav povsod napadene po kaparju, t. j. kapici podobna živalca, ki je prilepljena v velikih množinah na vejah in ki navidezno sploh ne živi. Drevo napadeno od kaparja zgloda navadno, a ne vedno črnkasto kot bi bilo potreseno s sajami. Ko se ta mrčes zadosno razmnoži, se drevo posuši. Če se bode ta škodljivec širil v taki meri kot sedaj v 10—15 letih v Sloveniji ne bode več češpljevih dreves.

Marsikdo opazi, ko cveto jabolka, kako nekateri, ali včasih večina cvetja porumeni in odpade namesto, da bi se oplodilo. To je napravil evetoder, majhen skoro neviden črvič, ki je razjedel cvet. Listne uši, ki napadajo skoro vedno mlado drevje in dostikrat povzročajo, da se drevesa posuše, pozna vsakdo po zavilem listju.

Se cela vrsta drugih škodljivcev pomaga gori omenjenim, da ostane in dozori le del tega sadja, ki bi ga moralo dati drevo ter da se drevje predčasno posuši. Napačno je gledati poleti kako bi se znebili tega mrčesa. V tem času jim zaradi listja na drevju ne moremo priti z uspehom do živega. Skoro ves mrčes, ki napada naše sadno drevje, prezimuje, ali ima jajčeca že v zimi na drevju. Ves ta mrčes se da zanesljivo uničiti s škropljenjem golega drevja pozimi z ARBORINOM. Arborin tudi pomladi drevo, stara skorja odpade, mah in lišaj se posuši ter odpade. S tem so vzeta mrčesu skrivališča in prezimovališča.

Naj se nobeden gospodar ne boji tega dela in stroškov, ker se le-ti bogato poplačajo z obilnejšim pridelkom zdravega sadja. Družba Chemotechna v Ljubljani, Mestni trg 10, ki proizvaja Arborin, ali Kmetijska družba vam bode gotovo rada dala brezplačno navodila o uporabi.

Poskusi s zimskim škropljenjem vinske trte tekoma zadnjih dveh let so pokazali, da Arborin ne zamori samo mrčesa in jajčec na trti, ampak se je škropljenje obneslo tudi proti penospori. Z enkratnim zimskim škropljenjem z Arborinom se prihrani najmanj enkratno škropljenje z modro galico poleti. Vinogradniki poskusite.

konje proti domu. Molčala sta. V srcu se je vzbujalo neko nevarno čustvo, a z besedo nista upala na dan.

Kakor hitro se je Dübello vživel v novi položaj, si je stavil vprašanje, kako bi najlažje zadostil svoji nalogi.

V Buenos Airesu je že poizvedel, na kakih virih temelji Casasovo velikansko posestvo. Kar je izvedel, mu je vzbudilo misel, da mora Raoul razpolagati z nekim skrivnim bogastvom, ker posestvo samo ne more prinašati ogromnih vsot, s katerimi Casas razpolaga.

Pastirsko službo je vestno vršil. To mu ni bilo težko, ker je bil vajen. Zabavam tovarišev je redno prisostvoval. Ko so po sobotah prenehali z delom, so odjahali v vaško gostilno in so tam pili.

Gostilničar je bil Italijan, po imenu Fernando. Razen gostilne je imel trgovino z drobnarijo, kakršno so pastirji radi kupovali.

Neke nedelje je Dübello, kakor tudi drugi pastirji, odjahal v Fernandovo gostilno. Konj je bil osedlan s srebrno opravo. Konja je privezal k drevesu, sedlo je snel z njega in ga položil na tla. Ko je vstopil v gostilno, je izročil revolver Fernandu. V tem kraju je tak zakon, da se gostu ne sme dati žganja, dokler ne odda orožja.

Kakor je navada, je Dübello povabil edinega gosta

v gostilni na kozarec žganja in ko sta izpila par kozarcev, je ta predlagal, da gresta ven gledat igro.

Dübello je bil pripravljen in ko sta plačala, sta vzela revolverje in odšla. Pred gostilno se je razprostiral z drevjem obdan prostor in tam se je vršila igra.

Gledalci so v krogu sedeli. V sredi je čepel neki možakar pred starim zabojem: to je bila miza. Pred njim sta bili potegnjeni po tleh dve črti v razdalji 20 metrov. Na eno črto je stopil en pastir, v roki z zavito kostjo, ki je bila na obeh koncih gladko zbrušena in okovana z železom. Pozorno je meril in potem zagnal kost v zrak. Kost je na drugem koncu padla na tla.

— Suerte! — je nekdo zaklical.

— Suerte! — je ponovil pastir, ki je stal pri cilju in se je nagnil nad kost.

Oni, ki je vrgel, je šel k zaboji, pobral srebrnike, ki so bili na njej in jih vtaknil v žep.

— Ali bi ne poizkusil enkrat tudi ti? — je vprašal tovariš Dübello.

Ta je čutil, da on kot novinec mora pokazati svojo spretnost, zato je stopil naprej in je vrgel na zaboj 4 dolarje. Oni, ki je prej vrgel, je položil na zaboj ravno toliko.

Dübello je vzel v roko »tabo« — tako se imenuje ona kost — in je stopil na črto. Pozorno je meril in vrgel.

Dalje prih.

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽE CVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta